

Hauch: Idet jeg kan henholde mig til de Bemærkninger, som er fremført af den højtærede Statsminister ved Anbefalingen af Lovforslaget her, skal jeg ikke undlade at udtale min ubetingede Glæde over det Initiativ, der er taget ved Fremsættelsen af dette Lovforslag. Jeg har haft Lejlighed til gennem Aarene at følge i hvert Fald noget af det Forskningsarbejde, der udføres i andre Lande, og naar man har haft en saadan Lejlighed, kan man ikke undlade at bemærke, at vi paa dette Omraade har staaet ikke saa ganske lidt tilbage. Det er ikke alene de store Lande, der her har taget Opgaver op, men det gælder bl. a. ogsaa vort udmærkede Naboland Sverige. Jeg vilde have været meget betænkelig ved, om vi skulde være sejlet agterud paa dette Omraade, vi har jo paa specielle Omraader gjort en meget betydelig Indsats, som ogsaa anerkendes ude omkring i Verden.

Jeg udtaler min Glæde over, at Lovforslaget er kommet, og haaber, det maa være Indledningen til en Udvikling, der kan blive til Gavn for Erhvervene og til Ære for vort Land.

Det forekommer mig, at man i det høje Folketing under Behandlingen af Sagen har været meget heldig og har faaet givet Lovforslaget en Form, som jeg tror vil vise sig at være velegnet, naar man skal til at arbejde i Praksis. Man har ved Oprettelsen af Repræsentantskabet opnaaet en Udvidelse, som vil blive paaskønnet af Erhvervslivet, og man har naaet en Begrænsning i den snævre Ledelse, som sikkert vil være til Gavn for det Forskningsarbejde, der skal bygges op i Henhold til Lovforslaget.

Paa min Gruppens Vegne skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Foss: Ogsaa mit Parti vil meget gerne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Den videnskabelige Forskning er utvivlsomt i Dag mere nødvendig end nogen Sinde, og man kan maaske ogsaa tilføje, at det er en Forskning, som utvivlsomt rent økonomisk set i højeste Grad vil betale sig for Landet. Adskillige Steder i Udlandet er man meget længere fremme end vi, og det er allerede nævnt, at vi behøver ikke at gaa længere bort end til Sverige.

Det Lovforslag, der her foreligger, bygger i nogen Grad paa et tidligere privat Initiativ, men saaledes som de økonomiske Forhold har udviklet sig, er det begrænset, hvad den private Kapital kan magte; det er derfor nødvendigt, at Staten træder til og

støtter Forskningen, og jeg tror, det roligt kan siges, at det ikke er for tidligt, dette sker. Jeg mener ogsaa, at man kan bemærke, at det er i ret beskedent Omfang, det her foregaar, men det er i hvert Tilfælde en Begyndelse, og mit Parti vil meget gerne støtte det Lovforslag, her er fremsat.

Anna Westergaard: Det er med ubetinget Tilfredshed, man fra mit Partis Side hilser det foreliggende Lovforslag om Oprettelse af et teknisk-videnskabeligt Forskningsraad.

Det er vel kendt, at Lovforslag om et saadant Raads Oprettelse var fremsat i 1943 og kun standsedes ved Afbrydelsen af Rigsdagens Virksomhed; Raadets Oprettelse er nu, efter de 5 Aars Isolation for vort Land, endnu mere aktuel og mere paatrængende nødvendig end da.

Vi har i den sidste Tid hørt en hel Del om, at Danmark kun er et lille Land, hvad vel for Resten enkelte af os i Forvejen havde en Anelse om. Men lad det være en Trøst, at ikke alting i Udviklingen afhænger af, om et Land i Kvadratkilometer er stort eller lille. Forholdet er nemlig det, at den Indsats, som et lille Land kan gøre i social og kulturel Henseende, særdeles ofte kan blive stor derved, at den kan vise Vejen og paa visse Omraader blive Eksempel ogsaa for store Lande — det har vi nærliggende Erfaringer for netop fra de senere Aar.

Ogsaa for saa vidt angaar Videnskaben, kan som bekendt et Land ganske uanset Størrelsen præstere det helt store — ogsaa herpaa har vi nærliggende Eksempler. Der er derfor ingen Grund for os til at dukke Hovedet, og Lovforslaget er da ogsaa netop et Udtryk for den Kraft og Energi, som vort Land har kunnet bevare gennem og til Trods for den uhyggelige Prøvelse, vi har gennemgaaet. Det er et Tegn paa, at Danmark er parat til at tage fat og fortsat gøre en Indsats og søge at indhente, hvad vi har været afskaaret fra at følge i Forskningsarbejdet uden for os i de 5 Aar, da vort Land var lukket ude. Og der er ogsaa Grund til at glæde sig over, at det foreliggende Forslag er fremsat saa hurtigt og i det andet høje Ting behandlet saa grundigt, at det kan betyde en Indsats i rette Tid.

Det i Folketinget fremsatte Lovforslag svarede i sit Indhold til det, der fremsattes i 1943 efter Initiativ fra Raastofkommissionen af 1940. Men det tør vel siges, at Lovforslagets Behandling i Rigsdagen har forøget dets Værdi betydeligt, saa at det i sin nuværende Skikkelse er blevet et særdeles